

JUSTITSMINISTERIET

Folketingets Udvalg for Udlændinge-
og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 27. juni 2012
Kontor: Udlændingelovkontoret
Sagsbeh: Anne Marie Wegersleff
Hansen
Sagsnr.: 2012-0032-0294
Dok.: 468843

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 362 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 22. maj 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Morten Bødskov

/

Frederik Gammeltoft

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 362 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Er det regeringens politik, at personer, der får beskyttelsesstatus i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 2, skal kunne straffes for dokumentfalsk, fordi de under flugten har brugt falske dokumenter, når personer, der får flygtningestatus i medfør af § 7, stk. 1, ikke kan?”

Svar:

Jeg kan oplyse, at spørgsmålet om, hvorvidt personer, der er flygtninge i flygtningekonventionens forstand, kan straffes for dokumentfalsk begået i forbindelse med indrejsen i opholdslandet, er reguleret i flygtningekonventionens artikel 31, stk. 1. Af denne bestemmelse fremgår følgende:

”Flygtninge, som kommer direkte fra et område, hvor deres liv eller frihed truedes i den i artikel 1 anførte betydning, og uden tilladelse indrejser til eller befinder sig indenfor de kontraherende staters område, skal ikke i disse stater kunne straffes for ulovlig indrejse eller ophold, forudsat at de uopholdeligt henvender sig til myndighederne og godtgør, at de har haft rimelig grund til at deres ulovlige indrejse eller tilstedeværelse.”

Jeg kan endvidere oplyse, at Højesteret i dommen gengivet i Ufr.2012.1670H har taget stilling til spørgsmålet om, hvorvidt udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2 (beskyttelsesstatus), er omfattet af beskyttelsen i flygtningekonventionens artikel 31.

Højesteret udtalte her bl.a. følgende:

”Artikel 31 i FN’s flygtningekonvention giver en særlig beskyttelse mod straf for personer, der er flygtninge i konventionens forstand, jf. konventionens artikel 1A. Der er ikke grundlag for at antage, at § 31 også gælder for personer, der ikke er flygtninge i konventionens forstand.

Udlændingelovens § 7, stk. 1, omfatter personer, som er flygtninge i flygtningekonventionens forstand, mens § 7, stk. 2, omfatter personer, der er beskyttet på andet grundlag.

Efter udlændingeloven afgøres spørgsmålet om, hvorvidt en person har krav på opholdstilladelse efter lovens § 7, stk. 1, eller § 7, stk. 2, endeligt af udlændingemyndighederne. I overensstemmelse med Højesterets praksis herom skal udlændingemyndighedernes vurdering, hvorefter T er omfattet af lovens § 7, stk. 2, lægges til grund.

T er således ikke flygtning i flygtningekonventionens forstand og er dermed ikke omfattet af den særlige beskyttelse mod straf efter konventionens artikel 31, stk. 1.”

Jeg vil overveje nærmere, om det er rimeligt, at personer, der begår dokumentfalsk i forbindelse med indrejsen her i landet, og som efterfølgende meddeles opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 2, skal kunne straffes for den begåede dokumentfalsk.